

151. Jungfru Maria.

Dalmålning på rim.

E. A. Karlfeldt.

W. Peterson-Berger.
(f. 1867)

Molto tranquillo e cantabile.

Kör

Hon kom - mer ut - för än - gar - na vid Sju - ga - re by. Hon
 Nu sval - kar af - ton - vin - den i ack - le - jor - nas lid. Nu
 Vänd om, vändom, Ma - ri - a, nu blir af - to - nen sen. Vänd

Solo

Kör

kom - mer ut - för än - gar - na vid Sju - ga - re by. Hon
 sval - kar af - ton - vin - den i ak - le - jor - nas lid, och
 om, vändom, Ma - ri - a nu blir af - to - nen sen. Din

är en li - ten kul - la med man - del-blom-mans
 gu - la lil - je - klo - ekör rin - ga helgs - mål och
 mo - der mån-de sör - ja, att du strö - var så al -

p

hy, ja som man - del - blom och ny - pon-blom långt
 frid, knappt gnäg - gar ha - gens fä - le, knappt
 len, du är li - ten och bräck - lig som

bort från väg och by, där al - drig det
 brä - ker fäl - lans kid, knappt pi - per det i
 knäc - ke - pi - lens gren, och i sko - gen går den

dam - mar och van - dras. Vil - ka
 sval - bon och lun - dar. Nu gå
 slä - en - de björ - nen. Ack den

sti - gar har du van - kat, så att so - len dig ej
 Da - lar - nes yng - lin - gar och flic - kor par om
 ro - sen, som du hål - ler, är ditt tec - ken och din

bränt? Vad har du drömt, Ma - ri - a, i ditt
par; du är ut - vald fram - för an - dra, du är
vård; den är brin - gad av en än - gel från en

un - ga bröst och känd, att ditt blod ic - ke
ön - skad av en var, vad går du då så
sa - lig ör - ta - gård: du kan tram - pa på

brin - ner som de an - - - dras? Det
en - sam och be - grun - - - dar? Du
or - mar och tör - - - nen. Ja, den

dolce

ski - ner så för - un - der - ligt om - kring ditt ba - ra
är som jung-frun, kom - men från sitt för - sta natt - vards-
strå - len, som lig - ger så blän - kan - de och

dolce

hår, och din pan-na är som bå-gi-ga
bord, som i den ty-sta pingst-natt vill
lång i-från af-ton-rod-nans fä-ste ö-ver

må-nen, när ö-ver Bergs-ängs
va-ka med allt sitt hjär-tas
Sil-jan, du kun-de gå till

bac-kar han vit och lu-tad går och
bå-van och tän-ka på de ord, hon för-
pa-ra-dis i kväll din bru-de - gång på den

ly-ser ge-nom vår-li-ga slå-nen.
num-mit, och de un-der, hon fått sma-ka.
sma-la och skäl-van-de til-jan.